

“De dwaasheid van de prediking”

Matt Costello, <http://www.feasite.org/node/1951>, 28-4-2015

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling en voetnoten door M.V.

“Want het woord van het kruis is voor hen die verloren gaan wel dwaasheid, maar voor ons die behouden worden, is het een kracht van God. ... het heeft God behaagd door **de dwaasheid van de prediking** zalig te maken hen die geloven. ... wij echter prediken Christus, de Gekruisigde, voor de Joden een struikelblok en voor de Grieken een dwaasheid. ... het dwaze van God is wijzer dan de mensen en het zwakke van God is sterker dan de mensen” (1 Korinthiërs 1:18-25).

Wanneer wij het Evangelie brengen, hebben vele christenen vandaag de neiging om het “goede nieuws” te verwateren, in een poging het minder aanstootgevend (het Evangelie behandelt immers de zondigheid van de mens) te maken voor de luisteraar. Tot op zekere hoogte kunnen we dit verlangen om niet aanstootgevend te zijn appreciëren. Maar anderzijds heeft het verwateren van het Evangelie onaangename gevolgen, zo erg zelfs dat de boodschap zelf wordt aangetast. Dit kan leiden tot een “ander evangelie”, waarvan Paulus zegt dat het helemaal geen Evangelie is, omdat het niet de kracht bezit iemand te redden (Galaten 1:6-7). Aan het andere eind van het spectrum zijn er degenen die het ware Evangelie omarmen maar die dit presenteren op een manier waardoor mensen erg beledigd en ontstemd worden. Soms scheppen zij zelfs genoegen in hun brutaliteit en pseudo-dapperheid.

Als christenen moeten wij de *bijbelse* benadering omarmen – een die een de aanvallend, aanstootgevend Evangelie erkent maar dat tegelijkertijd moet gebracht worden op een niet-aanvallende manier (zoveel als mogelijk). Paulus vroeg om gebed “opdat ik dit geheimenis mag openbaren **zoals ik erover moet spreken**” (Kolossenzen 4:4). Hij vervolgt: “Laat uw woord altijd aangenaam zijn, **met zout smakelijk gemaakt**, opdat u weet hoe u iedereen moet antwoorden” (Kolossenzen 4:6). Jezus drong er bij Zijn discipelen op aan: “wees dus bedachtzaam als de slangen en oprecht als de duiven” (Mattheüs 10:16). We moeten begrijpen dat de evangelieboodschap inderdaad offensief is, maar we mogen het niet verwateren, versuikeren noch veranderen. Maar, tegelijkertijd, kunnen we het zodanig brengen dat de Heilige Geest het kan gebruiken om de zondaar te overtuigen, in plaats van op een manier die een barrière vormt voor de zaak van Christus. Het prediken van het Evangelie omvat dit duidelijk te verstaan, en te erkennen welke redenen er zijn waarom het Evangelie zo aanvallend is voor de mensen. Als we de inhoud en offensiviteit van het Evangelie begrijpen, kunnen we hoogst effectief zijn in het prediken ervan tot anderen. Voor de moderne mens is het Evangelie offensief omdat:

Wij zijn geschonden

Het Evangelie – het “goede nieuws” van eeuwig leven gebaseerd op de persoon en het werk van Jezus Christus – is offensief omdat dit ons vertelt dat wij geschonden mensen zijn (“Christus stierf voor onze zonden”). Zonde is het oorspronkelijke probleem, en terwijl iedereen zal toegeven dat zonde bestaat, in zekere vorm, hebben de meeste mensen er een compleet verdraaide kijk op. Sommigen geloven dat zonde wordt gecompenseerd door hun eigen goede daden. Sommigen geloven dat zonde gewoon een laag zelfbeeld is. Anderen denken dat zonde enkel begaan wordt door “echt slechte” mensen, die stelen, moorden, enz. Weer anderen geloven dat zonde een door de mens bedacht concept is dat gewoon iemands gedrag labelt en categoriseert.

De bijbelse kijk op zonde, echter, onthult dat elk persoon, geboren in deze wereld, zondig, gebroken en afgescheiden van God is – geen uitzonderingen! Uiteraard is zo’n realiteit extreem offensief, aanvallend en beledigend voor de menselijke geest. Mensen houden er niet van dat hen gezegd wordt dat zij gebroken en inherent zondig zijn. Mensen houden er niet van dat hen gezegd wordt dat zij afgescheiden zijn van een heilige God, te wijten aan hun eigen slechtheid. Maar de ene, ware God heeft verklaard dat dit waar is. De apostel Paulus herinnert ons eraan dat wij allen onder de

zonde zijn – Jood en Heiden gelijk (Romeinen 3:9). Zijn conclusie: “zoals geschreven staat: Er is niemand rechtvaardig, ook niet één” (Romeinen 3:10). Hij voegt eraan toe: “Want allen hebben gezondigd en missen de heerlijkheid van God” (Romeinen 3:23). Jezus stortte Zijn bloed niet uit voor “oké-mensen” maar voor “goddelozen” – wat *elk* persoon omvat (Romeinen 5:6, 12, 18). Maar, het goede nieuws (Evangelie) is dit, dat ondanks onze zonde en gebrokenheid: “God echter bevestigt Zijn liefde voor ons *daarin* dat Christus voor ons gestorven is toen wij nog zondaars waren” (Romeinen 5:8). Ja, wij zijn zondaars, maar we kunnen gered worden. Prijs God!

Wij kunnen onszelf niet redden

Het Evangelie – het “goede nieuws” van eeuwig leven gebaseerd op de persoon en het werk van Jezus Christus – is offensief voor de mensheid omdat het ons vertelt dat wij onszelf niet kunnen redden. Bemerkt andermaal de woorden in 1 Korinthiërs 15:3: “dat Christus gestorven is voor onze zonden”. Als zondige menselijke wezens kunnen wij niets doen om onszelf rechtvaardig te maken. Niets van wat wij ooit zouden kunnen doen zou ons in staat kunnen stellen om te voldoen aan de volmaakte standaard van een absoluut rechtvaardige en heilige God. Wij zijn hopeloos en hulpeloos in en van onszelf.

De roep van de seculiere humanist in de hedendaagse cultuur is deze: “Wij hebben niemand nodig – inbegrepen een Opperste Wezen – om ons te redden; wij kunnen en moeten onszelf redden; wij *zullen* onszelf redden. Beschouw de woorden van het *Humanist Manifesto*¹ 2000: “Als humanisten dringen wij er vandaag op aan, zoals in het verleden, dat mensen niet buiten zichzelf zouden uitkijken voor redding”. Het Council for Secular Humanism verklaart: “Seculiere humanisten vertrouwen niet op goden of andere bovennatuurlijke machten om hun problemen op te lossen of om leiding te vinden voor hun gedrag”. Het *Humanist Manifesto 2* zegt overeenkomstig: “Mensen zijn verantwoordelijk voor wat ze zijn of zullen worden. Geen Godheid zal ons redden; wij moeten onszelf redden”. Het is duidelijk dat het idee van compleet onvermogen, overeenkomstig de werken van het vlees, heel erg offensief is voor de trotse en zelf-genoegzame (maar zelf-misleide) persoon die zo hoog van zichzelf denkt. Maar de woorden van 2 Korinthiërs 5:21 zijn heel duidelijk: “Want Hem Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij zouden worden gerechtigheid van God in Hem”: een Rechtvaardige moest een Plaatsvervanger worden voor de onrechtvaardigen. Iemand die dood in zonden is kan zichzelf niet voorzien in geestelijk leven. Romeinen 5:6 maakt ook duidelijk dat vóór onze redding, wij “krachteloos” waren. Met andere woorden: het was fysisch en geestelijk *onmogelijk* om voor onszelf geestelijk leven en vrede te verkrijgen.

In plaats van vol trots en beledigd te zijn, omdat we onszelf niet kunnen redden, zou onze reactie er een moeten zijn van dankbaarheid. In dit leven vinden we geen verdwaalde trekkers die “te trots zijn om gered te worden” wanneer zij zich ergens in een afgelegen wildernis bevinden; in plaats daarvan zijn zij vol vreugde en dankbaarheid tegenover hen die hen gered hebben omdat zij zichzelf niet konden redden. Onze respons op Gods voorzienigheid zou er een moeten zijn van extreme dankbaarheid. Hij betaalde de prijs voor onze zonden. Hij stierf voor ons als onze Plaatsvervanger. Met andere woorden: Hij verloor ons toen wij onszelf niet konden redden!

Het Evangelie is exclusief

Het Evangelie – het “goede nieuws” van eeuwig leven gebaseerd op de persoon en het werk van Jezus Christus – is offensief voor de mensheid wegens zijn exclusiviteit in zijn remedie voor zonde. Denk terug aan de woorden van 1 Korinthiërs 15:3: “dat Christus gestorven is voor onze zonden”. Geen ander persoon zou redding mogelijk kunnen maken; er bestaat geen andere weg om tot een relatie te komen met de ene, ware God. Jezus Christus, de Messias, stierf voor de zonden van de mensheid.

Voor onze menselijke geest is exclusiviteit erg offensief, omdat het betekent dat sommige mensen juist en andere verkeerd zijn. Als we een verkeersbord zien met daarop “One Way” (éénrichtingsverkeer; in de VS), dan ligt het feit zo: als we de tegengestelde richting ingaan, dan zitten we in de “verkeerde” richting! De zaak is wit/zwart, hoezeer men ook zou proberen dit te rationaliseren. En,

¹ Zie http://en.wikipedia.org/wiki/Humanist_Manifesto

uiteraard, mensen verachten het wanneer hen wordt verteld dat zij verkeerd zijn of hun geloof fout is.

Maar, de God die ons schiep heeft spirituele wetten ingesteld die enkel Hij kan afkondigen en afdwingen, en de belangrijkste wet is dat geestelijk leven enkel tot hen kan komen die de vrije gave ontvangen van eeuwig leven, door geloof in de Persoon en het werk van Jezus Christus. In Johannes 14:6 verklaart Jezus dat Hij *de* weg, *de* waarheid, en *het* leven is, en dat niemand een relatie met God kan hebben dan enkel door Jezus Zelf. In Handelingen 4:10-12, verklaart Petrus het Evangelie aan de religieuze leiders en zegt dan, in verwijzing naar Jezus: “En de zaligheid is in geen ander, want er is onder de hemel geen andere Naam onder de mensen gegeven waardoor wij zalig moeten worden”. Mensen kunnen het oneens zijn met de exclusiviteit van het Evangelie, maar hun verschil van mening doet niets af van de feitelijke realiteit. Jezus stierf voor onze zonden, en we verwerven eeuwig leven *enkel* door het oefenen van reddend geloof in Hem.

We moeten het woord van een ander aannemen

Het Evangelie – het “goede nieuws” van eeuwig leven gebaseerd op de persoon en het werk van Jezus Christus – is offensief voor de mensheid omdat het vraagt dat we het woord van een ander aannemen. Beschouw de frase in 1 Korinthiërs 15:3: “Want ik [Paulus] heb u ten eerste overgeleverd wat ik ook ontvangen heb ...”. Het Evangelie was evenwel niet iets dat de apostel (of enig ander persoon) had uitgevonden. Het Evangelie was iets wat door hem ontvangen werd, van God Zelf. God is de Auteur van deze buitengewone waarheid.

Als zondige mensen houden we er niet van dat anderen ons vertellen wat te doen of wat te geloven; wij willen onze *eigen* weg gaan. Vaak voelen we alsof we goed onze eigen boontjes kunnen doppen, en dat we ons eigen plan kunnen trekken, gebaseerd op ons intellect. In Gods ogen is dit regelrechte rebellie. Terwijl we zeker niet moeten luisteren naar het advies of de commando's van dezen die de waarheid *niet* brengen, moeten we altijd het Woord van God in acht nemen, en luisteren naar de raad van hen die de waarheid *wél* bevorderen. En, uiteraard, God *is* waarheid. Daarom is het aannemen en gehoorzamen van Zijn Woord het beste wat wij kunnen doen! Lees Hebreëen 2:1-4. Deze tekst is erg duidelijk: we moeten God op Zijn Woord nemen en dat Woord toepassen op onze eigen levens voor ons eigen goed. Johannes 1:1-2, 14 doet ons eraan denken dat wanneer we het Schriftwoord aannemen, wij niet gewoon het woord van een feilbaar persoon aannemen, maar van God Zelf – Jezus Christus – Die eens op aarde was om Zich tot een losprijs te geven voor allen.

Uiteraard, trots lijkt in dit opzicht de basis te zijn voor de aanstootgevendheid van het Evangelie. Als zondige menselijke wezens, willen wij ons voelen alsof we schrander en onafhankelijk zijn; wij willen anderen vertellen wat te doen en te denken, maar wij houden er niet van dat anderen ons vertellen wat te doen of te geloven. Maar, wanneer God spreekt, moeten wij luisteren. Wij moeten Hem op Zijn Woord nemen en dit toepassen in ons leven – ons eeuwig welzijn hangt ervan af!

Jezus Christus is Heer

Het Evangelie – het “goede nieuws” van eeuwig leven gebaseerd op de persoon en het werk van Jezus Christus – is offensief voor de mensheid omdat het vraagt dat Jezus Christus Heer is in de gelovige zijn leven. Beschouw deze frase in 1 Korinthiërs 15:3: “dat Christus gestorven is voor onze zonden”. Iemand betaalde de losprijs voor onze verlossing, en Hij betaalde deze prijs met Zijn eigen bloed (Efeziërs 1:7). Daarom zijn wij niet onze eigen meester (1 Korinthiërs 6:19-20), maar zijn wij duur gekocht en geen dienaar van een ander (1 Korinthiërs 7:23). Onze Heer en Meester is niemand minder dan onze grote Redder en Verlosser, Jezus Christus.

Andermaal, de ergernis van het Evangelie hier is het gevolg van eigen trots. Wij willen van nature niemands dienaar zijn (althoewel wij vaak erin falen te zien dat we slaven zijn van ons eigen vlees). Wij willen *onszelf* toebehoren. Wij willen niemand onderhorig zijn. Maar als kinderen van God moeten we ons realiseren dat de heerschappij van Jezus Christus in onze levens een essentieel deel is van onze identiteit.

Vele Schriftplaatsen beschrijven gelovigen als “dienaren” of “slaven” van Jezus Christus, maar merk in het bijzonder Lukas 15:25-33 op waar we ontdekken dat als wij waarlijk discipelen van Jezus zijn, Hij dan, als onze Heer, prioriteit zal hebben over drie dingen in onze levens: familie

(Lukas 14:26a), onszelf (Lukas 14:26b) en bezittingen (Lukas 14:33). De heerschappij van Jezus Christus betekent voor ons de vrijheid om een leven te leiden dat de Heer verheerlijkt. Wat een wonderlijke waarheid!

Het Evangelie maakt geen onderscheid van personen

Het Evangelie – het “goede nieuws” van eeuwig leven gebaseerd op de persoon en het werk van Jezus Christus – is offensief voor de mensheid omdat absoluut iedereen, ongeacht kleur, “ras”, sociale rang of economische status, het Evangelie kan aannemen en verkondigen. Beschouw 1 Korinthiërs 15:3: “dat Christus gestorven is voor onze zonden” – niemand wordt uitgezonderd!

Het Evangelie plaatst ieder mens op gelijke grond. Dit is uitermate aanstootgevend voor veel mensen in de wereld die menen dat zij om een of andere reden superieur zijn aan anderen. Voor een mens om gelijk schuldig te zijn en gelijk vergiffenis van zonden te ontvangen, stemt niet overeen met het zondige aangeboren geloof dat zegt dat hij op een of andere manier beter is dan sommige anderen. Zelfzuchtige trots en de misleiding van superioriteit zijn algemeen heersende karakteristieken van de zondige mensheid.

De God die de mens schiep naar Zijn eigen beeld verklaart de gelijkheid van de mensen op verschillende wijzen: Ten eerste verklaart Hij hen allen gelijk schuldig (Romeinen 3:9-12, 23; 5:12). Ten tweede verklaart Hij dat Hij de God is van allen (Romeinen 3:29-30). Ten derde verklaart Hij dat allen kunnen worden gered (Johannes 3:16; Romeinen 5:18). Ten vierde herklaart Hij dat allen moeten gered worden – allen moeten zij verlost worden (Handelingen 17:30). En tenslotte onthult Hij Zijn verlangen dat allen zouden gered worden (1 Timotheüs 2:4). In elk van deze teksten is het duidelijk dat niemand is uitgesloten op basis van kleur of “ras” of sociale status.

Anders dan de vele religies van de wereld waarin ofwel iemand geworteld is in een type van kastensysteem, ofwel dat iemand slechts redding kan verkrijgen op basis van werken en eigen bekwaamheid, plaatst het Christendom alle mensen, overal, op een gelijk vlak. Allen zijn zondig en schuldig, maar allen die hun geloof in Jezus Christus stellen, kunnen een persoonlijke relatie met God hebben.

Wij zijn niet schrander genoeg

Het Evangelie van Jezus Christus is offensief omdat het niet iets is dat we onszelf kunnen toebedelen. Onze tekst zegt: “dat Christus gestorven is ... dat Hij begraven is, en dat Hij opgewekt is ... overeenkomstig de Schriften” (1 Korinthiërs 15:3-4). De mens is niet schrander genoeg om zo’n volmaakt plan van redding te bedenken en uit te werken, maar toch vindt hij zichzelf uitermate wijs en creatief. Maar in werkelijkheid: “het dwaze van God is wijzer dan de mensen en het zwakke van God is sterker dan de mensen” (1 Korinthiërs 1:25). In Galaten 1:11-12 onthult de apostel Paulus het unieke van het Evangelie in relatie tot zijn oorsprong – het komt niet voort uit ’s mensen verstand en capaciteiten maar wordt ontvangen direct van God.

Wij moeten vandaag begrijpen dat het niemand ten goede komt de waarheid van het Evangelie te “versuikeren” of te “verwateren”, want door zo te doen wordt de waarheid en de diepte van dit ongelooflijke “goede nieuws” veranderd. In plaats daarvan moeten we erkennen dat de Evangelieboodschap inderdaad offensief is, maar, tegelijkertijd, moeten we ons best doen om welgemanierd, zorgzaam en omzichtig de waarheid ervan te communiceren, op een manier die mensen kunnen verstaan. Als evangelistische christenen moeten we drie dingen doen: Ten eerste, we moeten mensen laten weten dat het Evangelie universeel is en niet-discriminerend in zijn scope. Dit staat ons toe de waarheid te spreken in liefde en genade, en staat de Heilige Geest simultaan toe Zijn overtuigende werk te doen in het hart van de luisteraar. Ten tweede, we moeten er ons van verzekeren dat onze luisteraars weten dat wij echt en oprecht zijn in onze liefde en bezorgdheid voor hen. We mogen het Evangelie nooit aan mensen opdringen alsof we iets aan het verkopen zijn. Ook mag het niet bij hen overkomen alsof wij vanuit onze eigen gevoelens van plicht of schuld spreken. Ten derde, wij moeten onze liefde *tonen* door ons geloof en gedrag. Hypocrisie is geen optie voor een christen. We moeten ons ernstig zorgen maken over de ongeredden en dan onze liefde en bezorgdheid tonen door gedrag, woorden en daden.